

V torek.

Ruski car je voljen, dati ljudstvu več pravic, da se udeležuje vladanja. A največji nasprotniki svobode so nemške žene na carskem dvoru. Znano je, da se ruski veliki knezi ženijo navadno pri nemških knezih. Te žene nimajo srca za ljudstvo. Tudi danes ni prišlo do resnih spopadov, pač pa prihajajo iz mnogih krajev vesti, da so delavci ustavili delo. Judje in nihilisti trobijo v svet največje laži o nemirih ter najdejo pri Nemcih in Angležih najboljšo podporo.

Strah v carski rodbini.

Petrograški vstaši so preskrbljeni z bombami, katere so preskrbeli nihilistiški odbori. Carica sili carja, naj takoj zapusti z vso rodovino Carsko Selo. Veliki knezi mu svetujejo, naj se poda v Petrov dvorec. Več velikih knezov je zapustilo v veliki naglici Petrograd. Z delavci nameravajo postopati še ostreje. Uvaja se vojaška vlada. Generala Vasilkov in Stopanov sta izjavila: "Mir se mora narediti, naj pade tudi še 50.000 ljudi."

Upl Poljakov.

Znano je, da Poljaki še vedno upajo, da bodo enkrat združeni v poljskem kraljestvu pod poljskimi kralji. Sedaj so namreč razdeljeni, nekaj milijonov jih je na Avstrijskem, nekaj na Pruskem, nekaj na Ruskem. Nemiri na Ruskem so poživeli njih upe. Celo avstrijski Poljaki, ki se vendar čutijo pod avstrijskim žeslom celo srečne, so se vzbudili in zahrepeneli po veliki Poljski. Poroča se, da je državni poslanec poljski Daszinskiy dne 22. t. m. ob ogromni udeležbi vseh slojev govoril v Krakovu o sedanjem stanju na Ruskem in dokazoval, da tako žalostnega položaja Rusija še ni imela. Najboljše bi bilo, ako bi se vojska z Japonci hitro končala, če pa traja ta vojska še nekaj časa, potem dobe sedanje opozicijske stranke moč in bliža se trenutje, ko morejo doseči Poljaki to, po čemur so toliko let tožili. Dolžnost Poljakov je, da izrabijo sedanje razmere v Rusiji. Govor njegov so zborovalci splošno zelo odobraval.

Rusko-japonska vojska.**Na suhem.**

Iz Mukdena se poroča, da ruski vojaki že kar hrepene po boju. Toda dozda še ni nobenih poročil o kakem prodiranju ne od ruske ne japonske strani. Japonci streljajo s topovi skoraj neprestano na Novgorodski in Putilov grič, ki prevladuje celo dolino. Seveda jim rusko topništvo odgovarja.

Rusi so začeli porabljeni svojo konjenico, o kateri precej dolgo ni bilo nič slišati. Kakor zadnjič generalu Miščenko na zapadu, tako se je kozaskemu generalu Renenkampfu tudi že opetovano posrečilo prodreti do Fengvančenga, ki leži daleč za hrbtom japonske armade in katerega so Japonci že 6. maja l. l. posedli. Posrečilo se mu je tudi poizvedeti o položaju Kurokijeve armade. Če bo začel Kuropatkin prodirati, bo gotovo dobil Renenkampf nalogo, obiti japonsko armado. Ako se mu to posreči, je bitka za Ruse dobljena.

Na morju.

Iz Diego Suareca na Madagaskarju se poroča, da sta se tam združila oba oddelka baltiškega brodovja. Sedaj čaka celo brodovje na pomožne ladje pri nekem otoku blizu Madagaskerja. Madagaskar je pod nadvladstvom Francoske. Kje se zadržuje general Roždestvenski, se neče natančno povedati, dasi so o tem francoske oblasti zelo dobro poučene. Čuje se, da je rusko ladjevje veliko številnejše kakor se sploh misli.

Politični ogled.

Vojno ministrstvo za domače izdelke. "Zaveza avstrijskih trgovcev s šivalnimi stroji" se je pritožila pri trgovinskem ministrstvu, da vse vojaške krojaške delavnice rabijo šivalne

stroje inozemskega (ameriškega) izdelka, vključno temu da avstrijska obrt v tem nikakor ne zadržuje za tujo. Nato je vojno ministrstvo z odlokom vsem vojaškim oddelkom ukazalo, da se morajo bodisi pri nabavi šivalnih strojev, pa tudi pri kupovanju vseh drugih potrebščin, ozirati izključno le na domače pridelke. Kupovati tuje pridelke in predmete tuje obrti dovoljuje vojno ministrstvo le takrat, če jih v Avstriji sploh ali pa vsaj v predpisani kakovosti ni dobiti.

Avstrija zasede Balkan? "Glas Srbstva" javlja iz Mitrovice na Kosovem, da avstrijski agentje razširjajo med tamošnje ljudstvo vesti, da bo avstrijska vojska v kratkem zasedla Staro Srbijo in Makedonijo. Avstrijski vladni zastopniki (konzuli) podkupujejo albanske vodje ter obljubujejo veliko pomoč tudi Srbom, ako bodo podpirali Avstrijo. Poleg drugega obljubujejo avstrijski konzuli Srbom, da bodo njihovi otroci brezplačno hodili v šole v avstro-ogrski državi; ko kak dijak dovrši gimnazijo, bo lahko šel na katerokoli vsenčilšče v Evropi, razun v Rusijo, z mesečno podporo 200 kron. Isti list javlja iz Skadra, da tamošnji turški namestnik dolži katoliške duhovnike v Albaniji, ki stoje pod pokroviteljstvom Avstro-Ogrske, da pozivljajo Albance, naj se otresejo turškega jarma.

Dopisi.

Sv. Urban blizu Ptuja. (Smrt.) Nepričakovana žalost zadela je našo urbano župnijo v začetku tega leta. Nemila smrt nam je pobrala Jožefa Kaisersbergerja, bivšega kmeta v Drstelji, po kratki bolezn. Ž njim je mnogo izgubila urbana župnija, kajti rajni je bil skozi 21 let zaporedoma občinski predstojnik, mnoga leta načelnik cerkvenega konkorenčnega odbora ter predsednik "Gosp. bral. društva pri Sv. Urbanu blizu Ptuja." Bil je tudi že od svojih mladih let naročnik "Slov. Gosp.", ter bil tudi zmiraj volilec za narodno stran, za katero je tudi vsakokrat deloval. Kako čislani in spoštovani je bil rajni v urbanski fari, pokazal je njegov pogreb, kateri je bil dne 5. prosinca t. l. Udeležila se je velika množica ljudi, obenem ves odbor cerkvenega konkorenčnega odbora, nadalje ves odbor "Gospodar. bral. društva", kateri mu je v imenu društva položil krasen venec na njegov grob kot zadnjo zahvalo za njegov trud kot predsednik društva. Pri odprtem grobu so imeli domači č. g. župnik ganljivo nagrobno, v kateri so tudi omenili, kako velik dobrotnik urbane cerkve je bil rajni, in kako težko se je ločiti od tako za vse dobro vnetega moža. Bodi mu zemljica lahka!

T

Iz Majšperga. (Nemška nestrpnost.) Gospod urednik! Ali se tudi Vam ne sme več v slovenskem jeziku dopisovati in s slovenskim naslovom doposljati. Prosim Vas, sprejmite vendarle moje slovensko pismo in ne bodite tako neuljudni in zagrizeni sovražnik slovenskega imena, kakor je dr. Mravlag, odvetnik v Mariboru.

Temu gospodu se je poslalo neko uradno pismo s slovenskim naslovom, zaznamovano s številko 2. Pa kaj stori ta zagrizeni sovražnik slovenskega jezika stem njemu doposlanim, slovensko naslovljenim pismom? Bes te lopi, misli si ta veliki Nemec iz Slov. gorice, tebe bom pa vendarle vrgel iz svoje pisarne, saj se mi ne moreš ustavljati, in hajd nazaj na pošto z dostavkom: Retour Maria Neustift! Na drugi strani pa zabeleži velepomembne besede: "Slowenische Zuschriften werden nicht angenommen Dr. Mravlagg." Toraj nazaj, odkoder si prišlo. Ali je v Mariboru enakopravnost slovenskega jezika z družimi jeziki odstranjena? Ali ima zgoraj omenjeni gospod že res "patent", da slovensko naslovljeno pismo kar brene nazaj, od koder je prišlo? Grozno bo gledati prizor, kako bo gospod Mravlag odslej nemara tudi slovenske klijente metal skozi vrata iz svoje pisarne. Zatoraj, ljubo slovensko ljudstvo, če te sila primora,

da si moraš iskati pomoči pri g. advokatih, pazi, da ne zajdeš v pisarno dr. Mravlag-a v Mariboru, kajti znalo bi se pripetiti, da bi si kateri zlomil kak ud svojega telesa pri padcu skozi vrata iz njegove nemške pisarne. Toda šalo na stran! Vam, gospod Mravlag, povem tiho na ušesa, da še boste primorani slovenska pisma ravno tako radi sprejemati, kakor sprejemate radi in z veseljem slovenske klijente. — Rober Karol, načelnik krajnega šolskega sveta v Majšpergu.

Kozje. Dne 19. svečana se bo vršil v prostorih g. Fr. Guček v Kozjem ob 3. uri popoldne ustanovni shod podružnice c. kr. kmetijske družbe v Gradu za kozjanski okraj. Vzpored bo sledeči: 1. pozdrav došlih po sklicatelju dr. Fr. Jankovič kot zastopniku okrajnega odbora, 2. volitev začasnega zapisnikarja, 3. predavanje o namenu in koristi kmetijske družbe, 4. pristop in vplačanje članarine, 5. volitev načelnika podružnice, 6. volitev odbora in 7. razni predlogi. Ustanovnega shoda se bodeta udeležila g. Fr. Juvan, tajnik kmetijske družbe v Gradu in priključeni g. deželni potovalni učitelj Jelovšek, ki bodeta oba govorila. Članarina znaša 3 K na leto. Za to dobivajo člani dvakrat na mesec podučni "Gosp. list" in so razven tega deležni vseh mnogoštevilnih ugodnosti, ki jih ponuja kmetijska družba. Ujudno vabim kmetovalce in sploh posestnike kozjanskega okraja, da se v obilnem številu zberejo pri ustanovnem shodu v nedeljo dne 19. svečana in s svojim pristopom pokažejo, da vedo ceniti vsak resničen napredek v gospodarskih strokah. Nikomur, ki mu je res mar za gospodarski napredek in za zboljšanje naših žalostnih kmečkih razmer, ne bo žal, če pride k zborovanju. Posebno prosim vlč. g. župnike in slavno učiteljstvo, da bi ljudstvu pojasnilo veliki pomen in ugodnosti kmetijske družbe in ga bodrili za pristop, ki bo vsakemu udu na korist. Dr. Franc Jankovič.

Razne stvari.**Iz domačih krajev.**

Mariborske novice. Z žalostno dogodbo začnemo tokrat naše novice. Nesrečen je neki tukajšnji čevljar, pri katerem si je naročil železniški uslužbenec N. lepe škornje. Ko je bil ta krasen par gotov, poslal je mojster svojega sinčka, da jih ponesi k naročevalcu. "Kaj pa je rekel gospod?" vpraša čevljar svojega sinčka, ko se je isti vesel povrnil. "On nič ni rekel, ker ga ni bilo doma," odvrne deček. "No, komu si pa dal škornje?" "Nekemu možu, ki sem ga srečal na hodniku pred stanovanjem. Tisti gospod je rekel, da jih bo že izročil." Čevljarju je pri tem postalo vroče. Hitro je letel iskat svoje škornje, toda ni jih našel nikjer. — Sto kron so dali naši mestni očetje za südmarko. — Na vrta hotela Alwies je ogrizel velik pes dne 21. t. m. zvečer čevljarsko ženo Ano Hatle. Vrgel je 64letno ženo na tla ter ji raztrgal skoro vso obleko. Prepeljali so jo v bolnišnico. Sumi se, da je bil pes stekel. — Minoli petek je umrla tukaj gospa Otalija Alwies, lastnica hotela Alwies. — Minoli teden so zopet prišli tri mlekarice, ki so nosile v mesto z vodo pomešano mleko.

Nesramno postopanje je prosjačenje nekaterih mariborskih nemškutarjev, naj bi se imenoval notar Wiesthaler iz Brežic za notarja v Maribor. Neki pisar lazi od občine do občine po mariborskem okraju z neko nemško in slovensko prošnjo na pravosodno ministrstvo za notarja Wiesthalerja. Pri tem romanju govori tisti človek neresnico ter pravi, da je g. notar Reidinger hudo bolan, da je treba novega notarja in da bo namesto g. Reidingerja imenovan slovenski notar. Slovenskim županom kaže slovensko prošnjo, a nemčurjem nemško. Nekateri nepremišljeni so že podpisali to neumno prošnjo. Podpis mu je pa vsak dober. V Smarjeti na Dravskem polju je podpisala županova hčer to prošnjo na notarja.

Svarimo toraj naše ljudi, naj ne podpisujejo takih nespametnih prošelj. Kedar se bo vladi potrebno zdelo, bo sama imenovala novega notarja, a nikdar ne kaknega Wiesthalerja, ampak Slovenca, ker je mariborski okraj po večini slovenski okraj.

V pokoj je stopil davkar Sebastijan Kocbek v Arvežu.

S pošte. Od 1. februarja naprej bo med pošto in kolodvorom Trbovlje vozila pošta; dosedaj je hodil samo poštni sel. Pošta bo vozila po sledečem redu: Iz Trbovlj vozi ob 3. uri 55 minut in ob 6. uri 45 minut, na kolodvor dojde ob 4. uri 10 minut in ob 7. uri. Od kolodvora v Trbovlje vozi ob 4. uri 45 minut in ob 7. uri 15 minut, na pošto privozi ob 5. uri in 7. uri 30 minut. — V pokoj je stopil poštni poduradnik Fr. File v Mariboru. — Dostavljanje denarja in poštinih zavrtkov se je upeljalo pri poštah: Kozje, Ormož, Vojnik, Gornja Št. Kunigunda pri Mariboru, Oplotnica, Rečica in Sv. Urban pri Ptuj. — Poštna opraviljica Mar. Alf. Decrinis v Falu je dobila pošto v Frauenthalu.

Letošnja zima je povsod jako hudo nastopila. Pri nas je dosegla te dni 17 stopinj pod ničlo. V visokih gorskih dolinah na Tirolskem in v Švici pa je dosegla celo 27 stopinj. Tudi južni kraji so letos mnogo trpeli vsled hude zime. V Benetkah so zamrzile vse lagune, to so vodne ceste med hišami, tako da je promet zelo otežkočen. Sneg je zapadel celo v Neapelju, kjer ga že 50 let niso videli. Tamošnje hiše so brez peči, zato je prebivalstvo vsled mraza hudo trpelo. Tudi je zamrznilo mnogo pomarančnih nasadov. Kar je zapadel sneg, je mraz še narastel. Velikanski zameti in viharji so bili na Gornjem Štajerskem. Tam je vihar vrgel celi vlak iz tira ter ga zakotal v potok. Precej popotnikov je bilo več ali manj ranjenih. Mnogo žrtev je tudi zahtevala bora na obalah Jadranskega morja. Na morju se je potopilo mnogo ladij, na suhem pa je bora prisilila vlak, da je postal na sredi tira, sicer bi ga bila prekučila. Kakšen mraz še le mora vladati v severnih krajih, v Sibiriji in na bojišču v Mandžuriji, ko je že pri nas tako mrzlo!

Naročanje časopisov pri poštinih uradih se še dozda ni upeljalo. Dan bo določilo trgovsko ministrstvo. Bržkone se bo vpeljalo s 1. aprilom.

Sv. Ilj v Slov. gor. Smolo in samo smolo ima nemška kobača. Saj smo ji to tudi napovedali vsi, ki poznamo naš kraj in naše zavedno in pametno slovensko ljudstvo. Seveda „neskončno“ modri Helči videli je že zlate gradove v nemških barvah; dobro pa je, da je mož kratkoviden in zato ni videl, da je zlate gradove zidal samo v zrak. Vseveden pa seveda tudi ni; zato pa se revež pač velikokrat vreže — in pa še kako! Zadnje nedelje je priredil velikanski „Südmark Kränzchen.“ Poklical je godbo iz Maribora, pa dobil jih je menda zadnjikrat. Povabil je pa tudi naše domače ljudi. In ravno to se nam je zdelo najhujše. Svojo kobačo so postavili na naših slovenskih tleh, da bi nas požrli in s časom pregnali iz domače zemlje — in zdaj zavedne slovenske družine vabijo, da bi same nastavile svoje glave v to zanjko in bi si tako pomagale kopati svoj lastni grob! To je gotovo največja predrznost, ki si jo more izmisliti le kaka židovsko nemško zvita glava. Pa ne, tudi tako ne bo šlo! To se je pokazalo zadnje nedelje. Iz Maribora so prišli štirje gosti; od domačinov pa je bilo samo nekaj „privančrancev.“ Priprave pa so bile velike; in zato se je ubogi gostilničar jezil, pustil vse in je odšel spat. Druge nesreče ni bilo!

Sv. Trojica v Slov. gor. Zadnje nedelje so pokopali Marijo Potočnik, ženo tukajšnega mizarja Potočnik. Pokojna je bila čez eno leto bolana in je umrla v najlepši dobi svojega življenja, komaj 24 let stara. Najv miru počiva!

Sv. Lenart v Slov. gor. Poročil se je sodnijski diurnist g. Peter Čauš z gospodično Terezijo Friš od Sv. Trojice v Slov. gor.

Pri Sv. Benediktu v Slov. gor. smo v četrtek 19. t. m. pokopali samskega Antona Klobasa s Trstenika. V pondeljek poprej je bil do 11 ure predpoldne posebno dobre volje, potem je šel pripravljat rezanice za živino. Ko hoče po lestevici iti na bram, se mu je najbrž zmotilo, da je padel nazaj z glavo na nek stor in se nevarno ranil na glavi. Ko so ga prinesli v hišo, je kmalu izgubil zavest in popoldne je bil že mrtev. Bil je v 64. letu. Ker je bil zvest ud mladeniške Marijine družbe, ga je lepo število mladeničev spremilo k zadnjemu počitku. Nagle in neprevidne smrti nas varuj Gospod!

Umrl je v Peklu pri Poljčanah 76 letni gostilničar Andrej Mahorič. Rajni je bil naš narodni nasprotnik. N. v m. p.! — Umrla je v nedeljo, dne 22. t. m. Katarina Frasa, žena veleposesnika Franca Frasa v Vinečki gori. Bila je pridna, delavna, zvesta kaioliška žena. Pokopali smo jo ob ogromni udeležbi ljudstva. Bog ji daj večni pokoj!

Ponesrečil se je pri delu v železniškem predoru pri Hrušici na Kranjskem Franc Budija iz Ljutomera. Bodi mu lahka toda zemlja!

Ogenj. Na noč od 14. na 15. januarja je uničil požar posestniku Martinu Pangeriču na Ponikvi (ozir. predvsi Slinjevka), občina Velika Dolina, hišo in vsa gospodarska poslopja, rešili so samo živino, obleka pa jim je zgorela. Vnel se je tudi poleg stoječi vinski hram Martina Bajsa, ter pogorel do tal; vse vino, nad 40 hektolitrov, je izteklo. Škode ima Pangerič kakih 3000 in Bajs nad 2000 kron. Zavarovan ni bil nobeden. Kako je požar nastal, še ni znano. — Na Gornji Polskavi je zgorela dne 21. t. m. dopoldne hiša peka Berghaus. Ogenj je uničil tudi blizu stoječe gospodarsko poslopje. Zgorelo je vse razen živine in vina v kleti. Goreti je začelo na podstrešju, na kak način, se ne ve.

Nesreča. Dne 9. t. m. je Jožef Kerenčič, kmet v Jastrebecih, s svojima dvema sinoma Jožefom in Cirilom v šumi sekal drva. Ko so vkup nosili stebila, se je Cirilu zadela noga za kupinje in je padel tako nesrečno, da si je na zamrznjeni zemlji predrl glavo z ene strani, na drugo stran glave pa mu je padlo steblo tako, da mu je čelo zlomilo in so se mu pretresli možgani. Zakopali smo ga dne 15. t. m. Vsi znanci zelo žalujemo za pokojnim, ki je bil 16 let star in zelo priden fant. To hišo obžalujemo tudi, ker je pred enim letom bil tam ogenj in uničil vsa poslopja.

Ptujske novice. Minolo nedeljo je bila v Ptuj zopet protestantska maša, h kateri hodijo „Štajerčevi“ očetje in strici. „Štajerci“ pa pobožno oči zavija in „farba“ ljudi.

Bismarkova ulica v Ptuj zahteva svoje žrtve. Večina Slovencev se je še vedno izogiba. Trgovec Maks Wegscheider, ki stanuje v Bismarkovi ulici, je napovedal konkurz. Nemci grejo počasi pa gotovo, kajti Slovenci vstajajo!

Zakaj ne lajajo? Ko so se pred par leti na nekaterih krajih na Slovenskem ustanovili konzumi in kmetijska društva, rodil se je „Štajerci“ in izlil ves svoj žolč in strup po njih, češ da so škodljivi kmečkemu ljudstvu. Sedaj pa so si ob novem letu ustanovili nemški uradniki v Celju tudi svoj konzum, ki začne že s 1. februarjem delovati. Toda „Štajerci“ je tiho. Ali tukaj ni konzum škodljiv? Ali se „Štajerci“ ne upa nič pisati proti Nemcem? Kje je doslednost?

Celjske novice. Pri mlinu g. Majdiča se je ponesrečil Jernej Rozman iz Slane pri Teharjah. Dne 19. t. m. zjutraj je s tremi drugimi delavci zlagal z voza debela stebila. Pri tem pade deblo na njega, podere ga na tla in mu zmečka prsi. Bil je v nekoliko minutah mrtev. — „Lastni dom“, delavsko stavbena zadruga je imela v minolem letu 91 članov, ki so vplačali 145 deležev. Čistega dobička je bilo 901 K 24 v.

Celjski porotniki. Glavni porotniki: Franc Mahorič, sollicitator v Celju, Franc Doh, čevljar v Žalcu, Ivan Krajna, veleposestnik v Arnečah, Alojzij Šribar, gostilničar v Dobertečih vesi, Jožef Makeš, trgovec v Celju, Ivan Vehovar, posestnik v Pristavi, Ferdinand Roš, veleposestnik pri Št. Lenartu nad Trbovljami, Janez Mihelič, poslovođa v Celju, Vincenc Brižnik, gostilničar v Braslovčah, Jožef Brežak, zasebni uradnik v Celju, Adam Kinel, gostil. v Št. Juriju ob juž. žel., Franc Rauter, posest. v Št. Ilju, Ignac Šober, oskrbnik v Podčetrtku, Ignac Brezinšek, mesar v Rogatu, Ivan Rak, gostilničar v Velenju, Anton Glavač, pek v Šoštanju, Pongrac Konečnik, posest. v Gradiču, Adolf Veber, usnar v Laškem trgu, Franc Vollgruber, mesar v Celju, Viktor Hanke, gostilničar v Šoštanju, Franc Verdnik, posest. v Šmarju, Alojzij vitez Schildenfeld, gostilničar v Vranskem, Henrik Höfler, trgovec z lesom v Brežicah, Valentin Metličar, posestnik v Platinovcu, Jakob Janič, posest. v Freienbergu, Rajmund Hofbauer, lesni trgovec v Vitanju, Viktor Švab, tovarnar za ocet v Celju, Franc Majcen, trgovec v Dolu, Vincenc Vokan, trgovec v Šoštanju, Janez Počer, gostilničar v Vojniku, Benjamin Kunej, tajnik Posojilnice v Brežicah, Avgust de Toma, slikar v Celju, Vincenc Kolšek, notar v Šoštanju, Vincenc Ježovnik, posest. v Velenju, Avgust Faleschini, župan v Brežicah, Janez Šuler, hišni posestnik v Slov. Gradcu. Nadomestni porotniki: Ferdinand Gologranc, stavbeni mojster v Gaberjalu, Konrad Kager, pasar v Celju, Rudolf Kosta-Kuhn, trgovec v Celju, Jožef Valenčak, dimnikar v Celju, Janko Vavken, posojilniški tajnik v Celju, Jurij Zaverčnik, posestnik v Št. Petru, Ivan Holobar, posestnik Kasaze, Ivan Ravnikar, trgovec v Celju, Anton Malopron, založnik piva v Celju.

Celjska slovenska gimnazija. Iz zanesljivega vira smo izvedeli, da je dr. Dečko prodal vladi v Gaberjih stavbišče za celjsko slovensko gimnazijo in da je pogodba že pravomočna. To samovoljno dejanje dr. Dečkovo nasprotuje sklepom spodnještajerskih zaupnikov na celjskem shodu dne 10. aprila 1902 in razburja vse narodne kroge, ker bi gimnazija na kupljenem stavbišču brezdvomno ne uspevala in ker bi se Slovenci brez vsake odškodnine pomaknili z njo iz mesta, kjer jo imajo že 10 let. O stvari bomo pisali odkrito in obširno še le v prihodnji številki, ker pričakujemo, da „Domovina“, ki ima stik z odločilnimi celjskimi krogi, prej pove, kaj je na tem! To pa že danes izjavljamo, da je edino pravilno stališče: Iz Celja ne gremo! Iz če že, brez koncesij in v Gaberje na Dečkovo stavbišče gotovo ne!

Eden razlog za slovensko gimnazijo v Gaberjah pri Celju je tudi ta, da postanejo profesorji tega zavoda volilci drugega razreda za občinski zastop celjske okolice. Mi vemo iz zanesljivega vira, da slovenski profesorji celjske gimnazije ne bodo nikdar podpirali gnjilega sistema celjskih prvakov.

V Laškem trgu je bila dne 16. t. m. volitev župana. Izvoljen je bil zopet usnar in gostilničar Adolf Weber, zagrizen nasprotnik Slovencev, katerega pa se za to tudi že mnogi zavedni Slovenci dosledno ogibajo.

Čudna zmes Nemcev, posilinemcev in Slovencev. Okrajni zastop laški je izvolil sledeče gg. v okrajni odbor: iz skupine veleposestva: Ferdinand Roš, veleposestnik, Rudolf Uhlh, lastnik kopališča, Fric Alberti, veleposestnik, Gustav Vodusek, okrajni šolski nadzornik, Karol Kitzer, rudniški nadzornik, Franc Kalan, posestnik, Rajmund Tenčert, rudniški ravnatelj in Jožef Vouk, trgovec; iz skupine najvišjih obdačencev obrti in trgovine: Andrej Elsbacher, trgovec, Anton Plenk, tovarniški ravnatelj, Filip Krasnik, rudniški uradnik, Richard Diermayer, tovarniški ravnatelj, Franc Leiler, grajski oskrbnik, Fric Burger, kemiker, Hubert Skalac, gostilničar in Jurij vitez Gossleth, lastnik tovarne; iz skupine mest in trgov: dr. Adolf Mravlag, notar, dr. Ernst Schwab, zdravnik, Adolf Veber, hišni posestnik, Karol

Herman, trgovec, Jožef Drolic, hišni posestnik, Karol Valentinič, nadučitelj v. p., Oto Vithalm, tovarnar in Buhoslav Falta, gostilničar; iz skupine kmetjskih občin: Franc Peklar, hišni posestnik, Karl Šunta, posestnik, Jožef Bezgravšek, hišni posestnik, Andrej Stegenšek, mlinar, Ivan Lapornik, posestnik, Alojzij Juvancič, gostilničar, Anton Urbajs, posestnik in Iv. Kajtna, posestnik. Kdaj bo Slovenec sam svoj gospodar v laškem okraju?

Iz Ostrožnega pri Celju se poroča: Dne 13. t. m. ob pol štirih zjutraj je slišala Veronika Rozman, dekla gostilničarja Zagode, pred kubinski vrati stokanje in zdihovalje. Pred durmi je ležal domači hlapec, 45letni Anton Tihec. Bil je razoglav, bosonog in brez suknje. Poklicani gostilničar ga je prenesel v kuhinjo. Toda vsi poskusi, spraviti ga k zavesti, so bili brezuspešni. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer je drugi dan umrl, ne da bi prišel k zavesti. Zdravniki so dognali, da je umrl, ker je imel prebito glavo. Po poročilu gospodarja je prišel Tihec okoli dvajsetih po noči z vozom iz Griž domu. Tožil je, da ga glava boli. Orožništvo je začelo pridno preiskovati celo zadevo. Sum je letel na hlapca Alojzija Oprekal iz Ostrožnega, katerega so zaprli.

Kako lažejo nemški časopisi! V Brežicah si je kupil trgovec s papirjem g. Anton Umek star tiskarski stroj, ker je upal, da dobi koncesijo za tiskarno. Seveda so Nemci vse sile napeli, da se je to zabranilo. G. Umek je pa pustil tiskarski stroj v svoji prodajalni, ker ga ni mogel prodati. Minoli teden pa nenkrat zavili po nemških časopisih grozna vest, da je našel mestni šribar Schallon (beri Šalon) v Umekovi knjigarni tajno tiskarno, v kateri so se tiskali listki, na katerih se je hujskalo slovensko ljudstvo v okolici proti Nemcem. Po poročilu nemških listov se je že opazala vedno večja mržnja slovenskega prebivalstva proti nemškemu. Pred sodnijo se je dognalo, da je g. Umek imel samo stroj, da pa ni nikoli tiskal na njem. Ker pa postava prepoveduje imeti tiskarski stroj, če dotični nima dovoljenja za tiskarno, zato je bil kaznovan g. Umek na 50 kron globe. Vse vesti nemških listov o hujskanju in o tajni tiskarni so bile grde in gnusne laži, katerih raztrosijo listi te baže na stotine in stotine vzklikov leto med svet, samo da poročajo kaj slabega o Slovencih. Če bi bil g. Umek res kaj takega storil, bi ne bil s tako majhno denarno kaznijo kaznovan, kajti v dotičnem slučaju je najmanjša kazen 1000 kron. Mi pa zopet sprevidimo, s kakimi lažljivimi in podlimi sovražniki se imamo bojevati, s sovražniki, katerim je vsako sredstvo dobro, samo da nas očrni pred svetom.

Šoštanjske volitve, zakaj so bile razveljavljene? Kakor se je v listih uže poročalo je c. kr. štajersko namestništvo volitve v občinski zastop Šoštanj razveljavilo in se je v nekaterih nemških listih tudi že poročalo, da je dalo povod k temu postopanje slovenske volilne komisije. Takoj po volitvi pisalo se je, da so se godile grozne nerednosti, da so se volilci siloma zadržali, da so bili opravičeni volilci zavrženi, da se politična oblast vkljub protesta od nemške strani ni pobrigala za vzdrževanje reda in miru. Danes smo v prijetnem položaju poročati na podlagi oficijelnih dat, zakaj se je vlada čutila prisiljena, volitve razveljaviti: Neka Ana N. bila je vsled ovadbe čevljarja Mačk obsojena zaradi prestopka tatvine z obsodbo okrajnega sodišča v Šoštanju od 7. aprila 1904 na 5 dnevni zapor. Nemci so zahtevali, naj se ta volilka iz imenika volilcev izčrta, a reklamacijska komisija temu zahtevku ni mogla ugoditi, ker dotična razsodba z ozirom na vložen vzklik ni bila pravomočna. Pri prizivni obravnavi dne 19. maja 1904 bila je razsodba prvega sodišča potrjena, vsled česar se je imenovana volilka v smislu § 3. c volilnega reda iz imenika uradno izčrta. To in le to uporabila je visoka vlada kot razlog za razveljavljanje šoštanjskih občinskih volitev, katere so po celem slovenskem Štajerju vzbudile toliko pozornosti.

Pet oseb je umrlo v eni hiši in v teku enega meseca posestniku Antonu Pilko v Dolu, župnije šmarske. Najprej mu je umrla žena in kmalu potem zaporedoma štirje otroci. Bela žena tudi pri nas neizprosno vihti svojo koso. Ljudje jako bolehalo na influenci.

Trojčke je povila žena najemnika Skaza v Račah dne 17. t. m. Vsi trije so čvrsti fanti.

Pasji kontumac je razpisan v občinah Šmarje pri Jelšah, Mestinje in Sladka gora, ker je v Šmarju poginil nek pes, kakor se je določilo vsled pasje stekline.

V Oplotnici bodo dne 31. t. m. nove občinske volitve, za katere so naši nasprotniki, privrženci ptujske giftne krote že neki iz Konjic menda od Šadmarke dobili 140 K podpore za agitacijo proti nam Slovincem in so že v nedeljo, dne 22. t. m. po krčmah v Oplotnici popivali. Nemčurški krivi preroki so pridigovali, da ako bodo tako volili kakor g. župnik želi, bo prišel novi farovž in tudi farovski novi hlevi, koji se morajo še postaviti, faranom na plačilo in oni bodo plačevali, da bo gorje! Vsi volilci pa, ki takim neresnicam verjamejo, so pomilovanja vredni, ker vsak pameten in pošten človek ve, da kjer ni po komisijonu spoznano, da se mora kaj po davkarskem goldinarju plačati ali ni kdo se za poroka podpisal, da hoče za drugega kaj plačati, če on tega storiti mogel ne bo, ga nihče ne more k plačilu po splošnih postavah pri nas siliti. Vprašajte tedaj vi krivi preroki sebe in druge svoje tovariše: Kdo ima največje zasluge, da se je pri nas tako lepa cerkev pozidala kakor je blizo in daleč okoli ni lepše in da je tudi tik cerkve zdaj novo župnišče že dodelano? Vprašajte pa tudi delavce te stavbe in boste zvedeli, da se je 4 leta za to stavbo delalo, ker vlada v enem letu vsega plačati ni pripusčala, da je pa zdaj že okoli 18.000 K poravnane in je le še kaj malega na dolgu. Ravno tako prostovoljno se bodo tudi novi hlevi pozidali. Privrženci „Štajerca“ so menda dozdej jako malo darovali in tudi v prihodnosti ne bodo, saj je dozdejšnji obč. zastop nam itak za velike doklade skrbel. V svojem naprednjaštvu svojim privržencem vse privoli in je že zgodovinsko lepo lipo pred šolo podreti dovolil, menda v strahu, da bi se mi Slovenci pod tisto kdaj hladili! — Vsak ki še svojo katoliško slovensko domovino ljubi, naj tedaj pride in naše može voli!

Litmerk pri Ormožu. Dobili smo naslednji popravek: Ni res, da bi jaz bil bivši posestnik, lovec g. Hildebranda in zvest naročnik ptujskega kramarskega lista. Res pa je, da sem jaz že 10 let občinski predstojnik v precej veliki občini Litmerk, imovit posestnik, nadzornik lova pri g. Hildebrandu in da sem pri vsaki priliki pokazal svojo slovensko narodno zavednost. Da se je pri zadnji deželno-zborni volitvi oddalo v naši občini 110 glasov za dr. Ploja in le 2, reci dva za g. Vračko-ta, je le moja zasluga. Hvalo, ki se mi je v ptujskem listu „Štajerc“ št. 1. z dne 8. januarja 1905 zapela, moram tedaj samoumevno odkloniti. — S spoštovanjem udani Jurij Novak, župan.

Radenci pri Radgoni. Ena najlepših slovenskih občin na Spodnje Štajerskem so gotovo Radenci. Občina šteje približno nad 200 hišnih števil, je bogata, krasi jo prijazne gorice in rodovitni sadonosniki. Občina je še zmiraj dobro napredovala, toda v blatu jo tišče naši posilincevi, za katerimi derejo naši nerazsodni ljudje. Za danes seznanim čitatelje „Slovenskega Gospodarja“ z našim prvim „Štajercijancem“ z Ljudevikom Pušenjakom, kateri zajema vso svojo modrost iz ptujske giftne krote. On gotovo misli, da bo zapovedoval naši občini, ali da kdaj zasede županski stol. Bilo bi pač žalostno, če bi nam županovali in nas komandirali taki ljudje, ki imajo take nazore. Ljudevik — le pametnejše postopaj, če hočeš nadalje med Slovenci živeti. Premisli, da bodo lažje „bindšarji“, katere ti tako sramotiš, tebe pogrešali, nego ti „bin-

dišarje.“ Sicer pa bodi povedano, da so Nemci, za katere si ti tako vnet, že obsojeni. — Tvoj prijatelj.

Iz Vidma se poroča: Uradniku Jožefu Peitler v Vidmu je namestništvo v Gradcu podarilo rešilno talijo v znesku 52 K 50 v, ker je rešil dne 18. avg. l. l. pekovskega pomočnika Franca Kostajnskega iz Save. — Solarju Avgustu Škerbej pa je dovolil štajerski namestnik dvakratno rešilno talijo v znesku 105 kron, ker je rešil dne 8. avg. l. l. iz Save dečka Franca Kozole in Dominika Zidar. Denar se bo plodonosno naložil. — Dne 13. avg. l. l. je rešil nadtopničar 8. topničarskega polka Ignac Meco 16letno Terezijo Deržanič iz Save. Meco je bil za to odlikovan s srebrnim zaslužnim križcem, vrhu tega mu je dovolila namestnija v Gradcu rešilno talijo v znesku 50 K.

Društvena poročila.

Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Studencih si je izvolilo na občnem zboru sledeči odbor: Predsednik g. Mat. Čagran, podpredsednik posestnik Miha Pezdicek, tajnik Svojmir Žnudrl, podtajnik in vodja tamburašev g. Janko Čirič, blagajnik J. Vokač, posestnik, knjižničar Franc Bende, delavec. Odbornika Slamnik in Stopar, delavca. — Neimenovan je daroval društvu zopet 10 K, za kar se mu društvo prisrčno zahvaljuje.

Bralno društvo pri Sv. Barbari niže Maribora je pri svojem občnem zboru dne 15. t. m. izvolilo naslednji odbor: Predsednik Janez Domitar, tesar; prvi namestnik Jožef Kajnik, posestnika sin; drugi namestnik Fran Domitar, kmet; tajnik Fran S. Krajnc; blagajnik Ferd. Vogrin, kolar; knjižničar Andrej Mandl, mežnar in Simon Lorenčič. Odborniki: Alojziji Kristl, Jurij Bezjak in Janez Kranjc, posestniki. Sklenilo se je razun naročitve raznih časnikov še tudi, da se v tem letu zopet začne gojiti društveno petje, kakor je že bilo in da se prirede poučne veselice. Za deklško zvezo se je potrdil enoglasno lanski odbor, kateremu je voditeljica g. Amalija Škofic, blagajničarica Ant. Kmetičeva in tajnica Micka Škofičeva. Nadjamo se, da skupno delo bo dober izid imelo. Bog daj!

Stara cesta pri Ljutomeru. Naše kmetijsko društvo je imelo v nedeljo, dne 15. januarja svoj občni zbor. Kakor se je razvidelo iz poročil, je društvo v prvem svojem letu prav marljivo delovalo. Najelo je posest, napravilo drevesnico, matičnjak in trsnico; za trte izkupi se letos krog 450 K, tako da ima društvo lep prebitek. Zborovanj je imelo pet, odborove seje tri. K trem zborovanjem, ki so bila prav dobro obiskana, so bili povabljeni gg. potovalni učitelji za predavanja. Preteklo zimo imeli so udje priliko se naučiti suhega cepljenja trt v posebnem tečaju. Le pridno pristopajte k društvu, kajti tista 1 kronca udnine vam da obilo obresti, posebno onim, ki lahko tako po ceni in dobro trje dobivajo od društva. — Združujmo se, učimo se, obiskujmo pridno strokovna predavanja, oborožimo se z uma svetlim mečem, da bo nam mogoče uspešno odbijati sovražne napade!

Št. Janž pri Spodjem Dravogradu. Iz našega kraja tudi nekaj novega! Kakor vse povsod na Spodnjem Štajerskem, tako se je tudi v naši župniji začela slovenska mladina probujati iz narodnega spanja. Pričelo se je misliti, da bi si ustanovili mladeniško in bralno društvo. Pa samo premalo moči še imamo. Zatoraj, mladeniči, predramite se in začnimo delovati z vsemi močmi za našo milo slovensko domovino. Na delo, slovensko-katoliški mladeniči! Vse povsod imajo že razna katoliško narodna društva, zakaj bi si tudi mi ne ustanovili kako prekornostno društvo. Toraj na delo, ko vendar berete včasih razne katoliške časnike. Žal tudi tega nesramnega ptujskega kresala ne majnka pri nas, pet istisov vedno priroma na našo pošto. Čas volitve se bliža! Možje, bodite previdni, posebno pa, varujte se Sta-

jerčevih pristašev — ob enem pa nemškutarjev, kajti oni vas zvito zalezujejo, da bi vas dobili na svojo stran. Bodite previdni in volite slovensko narodno moše!

Iz Zavrča. Z novim letom se je začelo za naše bralno društvo zopet novo življenje. Veliko zanimanja je po celi fari za naše društvo. Dne 6. prosinca je imelo društvo svoj redni občni zbor. Pri tem je bil enoglasno izvoljen za društvo velezaslužen g. nadučitelj Ant. Križ predsednikom. Nadalje so bili izvoljeni: g. Ant. Ivančič, podpredsednik; g. Ant. Strajnsak, tajnik; g. Fr. Geč, blagajnik; gđe. učiteljica Mikuš, knjižničarka; gg. Mart. Kostanjevec, Jož. Liber, odbornika; g. Janez Belšak, odbor. namestnik; g. Janez Pungarčič, pregledovalec računov in vodja gledaliških iger.

Dornovski „feuerber“ je priredil v nedeljo, dne 15. prosinca v gostilničnih prostorih g. Fr. Herga domačo veselico s tombolo, katera bi naj bila v korist in prospeh tega — dasi nemškega — prekoristnega društva. Medtem, ko se je do dobra razvnela „židana volja“ med gosti, prisopihla vsa preplašena v to „hišo veselja“ gospa nadlogarjeva, ki je rodod Čehinja, obupno kliče: „Hrád! hři! Feuer, feuer!“ Goreti je namreč začelo v neki čumnati v gradu v drugem nadstropju; odtod se je že razširil ogenj gori v podstrešje. Pozneje se je dognalo, da se je ogenj zatrosil skozi dimnik, na katerem se je nahajala neznačna špranja in to je baje tlelo že 14 dni. (Od tistihdob ko so se namreč saje užgale.) „Feuerwehr ist antreten“ na lice mesta, kjer se jim posreči omejiti nadaljno razširjanje plamena. Pohvalno se omenja, da so domači fantje pri omenjeni veselici dali duška svojemu življu; zapeli so krepko par narodnih, da je kar odmevalo po nemškutarskih ušesih. Začeli so se zavedati; tako je prav! Izborno, slava vaši zavednosti, slovenski mladeniči! Naprej zastava Slave!

Iz drugih krajev.

Poljedelske in gozdarske šole. Število poljedelskih in gospodarskih šol v naši državni polovici je znašalo v šolskem letu 1903/04 184. Na novo je priraslo 5 šol in sicer: zimska kmetijska šola v Ober-Hollabrunn na Spodnjem Avstrijskem in v Austerlici na Moravskem, deželna mlekarška in sirarska šola v Rzeszovu na Gališkem, deželna zimska šola za vinarstvo in sadjarstvo v Langenloisu na Nižje Avstrijskem in deželna vinarska in sadjarska šola v Nikolsburgu na Moravskem. Opustili pa so deželno kmetijsko šolo v Edthofu v Spodnji Avstriji. Med temi 184 zavodi v prid kmetijstvu so: 2 visoki šoli in sicer prva na Dunaju za se, druga pa kot oddelek krakovskega vsenčilišča v Galiciji. Obe skupaj sta imeli lani 583 slušateljev z 26 lastnimi profesorji in 60 pomožnimi učitelji. Potem imamo 3 kmetijske akademije ter 9 poljedelskih srednjih šol, 5 višjih gozdarskih zavodov, 2 višja zavoda za vinarstvo, sadjarstvo in vrtnarstvo, eno višje izobraževališče za pivovarstvo, 39 kmetijskih šol, t. j. nižjih poljedelskih zavodov s celoletnim podukom, 71 zimskih kmetijskih šol, 9 nižjih gozdarskih, 15 mlekarških in gospodinjških, 24 nižjih posebnih šol za sadjarstvo, vinarstvo, vrtnarstvo in hmeljarstvo, kakor tudi čebelarstvo, 2 pivovarski šoli in 2 za žganjarstvo. Kakor vidimo, močno prevladujejo v našem poljedelskem šolstvu nižje zimske kmetijske šole. Te smatrajo tudi za slovenskega kmeta razmeram najprimernejše!

Skrivnosten dogodek. Iz Gorice se poroča: V torek, dne 17. jan. t. l. po noči stal je na straži pred vhodom v goriški grad vojak 16. stotnije pešpolka št. 47 Josip Perce. Bilo je okoli polnoči, ko je korakal vojak pred vratni gor in dol. In tu dozdevalo se mu je, da se mu približuje neki mož v rdeči obleki ves obdan od plamena. To dozdevanje pa je postalo tako živo, da je začel vojak vpiti: Stoj, kdo je tam? — in da je tudi pozvonil

z zvoncec ter s tem poklical k sebi poveljnika straže. V tem hipu pa je izginila prikazen ter se izgubila za zid. Ko je prišel k Percetu poveljnik straže, mu je ta povedal, kar je videl. Gledala sta potem s poveljnikom proti oni strani, proti kateri je izginil rdeči mož v plamenu, a zapazila nista ničesar. Poveljnik je vprašal Perceta, ako ga je strah, da ga v tem slučaju nadomesti z drugim vojakom. Perce je to zanikal ter dostavil, da hoče ostati na mestu, zagotavlja poveljnika, da gotovo ubije rdečo pošast, ako se mu še enkrat prikaže. Desetnik, ki je bil poveljnik straže, je odšel, in Perce korakal je zopet na straži gor in dol. Še ni potekel četrt ure, ko se zopet prikaže rdeči mož, ki se je sedaj nekako preteč bližal Percetu. Perce nastavi puško, pomeri in vstrelil dvakrat proti prikazni, ki pa ni bila zadeta in se tudi ni hotela umakniti, ampak je nasprotno še bolj preteč se bližala vojaku. V smrtnem strahu zgrudi se sedaj Perce na tla. Ko je zaslišal poveljnik straže streljanje, pritekel je seveda koj na lice mesta, in tu našel je vojaka ležečega na tleh v nezvesti. Puška ležala je na desni strani, čaka pa na levi. Zastonj so iskali onega, ki se bi bil bližal straži. Nesrečnega Perceta prenesli so potem v grad, in na stražo postavili so drugega moža. Perce gledal je celo noč potem z izbuljenimi očmi preplašeno pred se, kakor da bi vedno videl pred seboj nekaj strašnega, kar se noče oddaljiti. Zjutraj prenesli so ga v bolnišnico v jako nevarnem stanju.

Društvena naznanila.

Pevsko društvo Braslovče priredi na 12. prih. meseca veliki koncert, pri katerem se bodo proizvajale in mešanega zbora. Prosimo bližna sosedna društva da se na to prireditvah veselijo ozirajo. Posebno pa bi bilo želeli, da bi se domači občani obilo udeležili koncerta. Vzpored objavimo pozneje.

Kmetakó bralno društvo na Hajdini bo imelo v nedeljo 29. prosinca po večernicah v Graharjevi gostilni svoj občni zbor s srečolovom. Vsi udje in prijatelji društva se tem potoma uljudno vabijo.

Bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptujja ima svoj XII. redni občni zbor v nedeljo dne 5. febr. v šoli po večernicah s sledečim vzporedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo knjižničarjevo. 5. Pristop udov in vplačevanje udnine. 6. Volitve. 7. Določanje naročitve časnikov in knjig. 8. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

Kmetijsko bralno društvo pri Ilju v Slov. goricah ima v nedeljo 29. prosinca t. l. po večernicah v Čitalnici (stara šola) svoj letni občni zbor z običajnim dnevnim redom. Vse ude in prijatelje naše vabi k obilni udeležbi odbor.

Kmetijsko društvo v Leskovcu pri Ptujju. Ker občni zbor Kmetijskega društva v Leskovcu, registrovane zadruge z omejeno zavezo, kateri je bil sklican na dan 15. t. m., ni bil sklepčen, sklicuje se tem potom drugi občni zbor na nedeljo dne 5. svedana 1905 ob 9. uri dopoldne v šolskih prostorih, kateri bode sklepčen brez ozira na število udeležencev. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva. 2. Potrjenje računa za l. 1904. 3. Skl. panje o razdružbi zadruge. 4. Volitev likvidatorja. 5. Slučajnosti. — K obilni udeležbi vabi načelstvo.

Kmetijsko društvo pri Sv. Emi bode imelo dne 29. januarja 1905, ob 3. uri popoldan v prostorih kmetijskega društva svoj redni občni zbor. Dnevni red: 1. Volitev načelnika. 2. volitev načelstva. 3. volitev nadzorstva. 4. volitev razsodišča. 5. predložitev bilance. 6. slučajnosti.

Ptujaka Čitalnica uprizaro dne 1. februarja t. l. v Narodnem domu veseloligo: „Štemphar mlajši“. Začetek ob 8 uri zvečer.

Katoliško bralno društvo pri Sv. Jurju ob juž. žel. priredi v četrtek, dne 2. svedana v gostilni gosp. Al. Nendi igro: „Zakleta soba v gostilni pri zlati goski“, s petjem in tamburanjem.

Bralno društvo v Veršlju ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo, dne 29. prosinca popoldne ob 3. v bralni sobi. K mnogobrojni udeležbi vabi — odbor.

Bralno društvo v Cezanjevcih ima občni zbor dne 29. t. m. popoldne ob pol 3. uri v šolskem poslopju. Mnogobrojne udeležbe želi — odbor.

Bralno društvo na Dobrni ima v nedeljo, dne 29. jan. 1905 občni zbor z običajnim vzporedom.

Društvo „Skala“ pri Sv. Petru niže Maribora. V nedeljo 29. t. m. takoj po večernicah predava potovalni učitelj g. Ivan Bele o vinoreji v gostilniških prostorih g. Mihaela Muršca. Sent Peterčani, udje kakor neudje, pridite v obilnem številu!

Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. gor. ima v nedeljo dne 29. jan. po večernicah v šoli svoj

letni občni zbor s poučnim predavanjem in s petjem domačega mešanega zbora. K boljši udeležbi ko lani vabi prijazno moše, mladeniče in dekleta odbor.

Občni zbor 1. štajerskega skladišča v Žalci se bo vršil dne 29. prosinca t. l. ob 3. uri popoldne v zgornjih prostorih gostilne Hausenblehler v Žalci s sledečim vzporedom: 1. Poslovno poročilo. 2. Račun za upravo leto 1903 do 1904 in odobrenje bilance ter določitev vrednosti zadružnega deleža v smislu § 7 zadružnih pravil. 3. Poraba dobička, oziroma pokritje zgube. 4. Prodaja zemljišča na severni strani hmeljarne. 5. Nabava bencin motorja in stavba strojnice in stanovanja za hišnika. 6. Odobrenje nagrade načelnstvu. 7. Kako naj se izzirajo stari dolгови. 8. Volitev načelnstva in nadzorništva.

Kmet. bralno društvo pri Sv. Ilju v Slov. gor. ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 29. prosinca po večernicah v društvenih prostorih (v čitalnici) z običajnim vzporedom. Ker se vrši volitev novega odbora in se bo govorilo tudi o nadaljnjem delovanju društva, se vsi cenjeni udje in vsi prijatelji društva prijazno vabijo k prav obilni udeležbi.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Tukajšnja „Mladeniška zveza“ priredi dne 29. t. m. po večernicah izvanreden shod, na katerem se bo govorilo o važnosti bučelarstva. K shodu so povabljeni vsi, ki se za predmet zanimajo.

Kat. bralno in gospodarsko društvo pri Sv. Benediktu v Slov. gor. ima svoj letni občni zbor na svečnico po večernicah v društveni čitalnici z običajnim vzporedom. Udje udeležite se vsi tega zbora!

Listnoloz uredništva: Šoštanj: Zaradi Vaše pošte se pritožite pri poštornem ravnanstvu v Gradcu in če še ne bo nič pomagalo, pa po naših poslancih pri trgovskem ministarstvu. — Sv. Urban pri Ptujju, Planinski trg, Gradec, Zavró, Sv. Barbara v Halozah, Mala Nedelja, Pameče, Sv. Križ pri Ljutomeru: Prepozno! Prihodnjič! Pozdravljeni! — Šmarje pri Jelšah: Bode priobčila „S. Presse“! Pozdrave!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Tukajšnemu bralnemu društvu je č. g. Francisek Stuhac daroval čez dvajset prav lepih knjig, poučne in zabavne vsebine, po katerih je naša mladina takoj segla z največjim veseljem. Odbor se omenjenemu gospodu prav pristočno zahvaljuje za ta prelepi dar.

Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati
več v nobenem gospodinjstvu, kadar se na-
pravlja kavina pijača.

o o o

Zahtevajte le izvirne zavojke
z imenom „KATHREINER“.

Zahvala.

Tukajšnemu gospodu dr. Vit-u Červinku prakt. in distr. zdravniku izrekam tem potom najiskrenejšo zahvalo, da je rešil moje žene smrti v hudi pljučni bolezni ter popolnoma ozdravil.

Priporočam ga vsakomur najtopljeje.

Braslovče—Preserje, 18. prosinca 1905.

39 1—1
Jakob Čmalt.

Kupujte
NARODNI KOLEK!